

như lời tạm biệt

thy an

bên kia bầu trời xanh ngát viễn phương
là tiếng hát của dòng sông
sương khói êm đềm
đem kỷ niệm ngọc ngà
trôi ra biển lớn...
là lời ru của gió
đi qua những ngôi nhà mái đỏ
hàng cây cúi đầu
nhìn xuống
mấy khoảng đời vụng dại
chìm sâu

bên kia vàng trắng của những đêm thâu
là khu rừng diễm tuyệt
nơi có tiếng kinh cầu
của bầy chim hiền dịu
hát ta nghe
vang lừng giai điệu
thời gian mãi mãi còn xanh
về một quê hương ngào ngạt trong lành
nơi ta đã lớn, đã yêu và đã khóc
nơi mặt trời rải xuống những loài hoa trên tóc
vươn cành thơm
trổ nụ hôn đầu

bên kia núi đồi của những trận mưa mau
là nơi ta trở về
năm cùng tháng tận
lặng buồn nghe gió thổi qua tim
là nơi ta im lìm
đứng nhìn chân dung em ngày bão tố
xa thật xa triền miên đau khổ
như quê hương
thầm lặng
nửa thế kỷ, một đời người
chưa một lần gặp lại
tiêu hao...

bên kia khuôn mặt xanh xao
là giọt nước mắt lăn dài
nhỏ lên đau khổ
thành phố ngậm ngùi
Sài Gòn ...
ta còn em mùi hương xưa
thoang thoảng chiều mưa
ta còn em bản nhạc buồn nơi quán cóc
phút cuối cùng tiễn đưa nhau
sương đêm thành thơ lạnh
giấy vụn tay run
dòng chữ nhạt nhòa
chân dung mờ ảo

bên kia mái tóc bông bênh cuốn theo mưa bão
là nơi trở về áo bạc phong sương
kiếp người mòn mỏi tha hương
còn ai đứng đợi dưới mái hiên
chiều trở gió ?
là tiếng quê hương réo gọi
đêm buồn mắt đỏ
xa thăm nghìn trùng
mấy chặng đời heo hút
còn chi ?
là nơi tượng đá phân ly
hiên nhân cúi mặt
ngậm ngùi
sang trang lịch sử ...

bên kia bờ môi của những mộng đời quá khứ
là tâm nguyện một thời
trăng vỡ xuyên đêm
ta còn em mùi dạ lý trinh nguyên
bao nhiêu năm máu chảy ruột mềm
còn hay mất những ước mơ và nhiệt huyết ?
ta còn em màu áo hoa đào gió tuyết
một lần che tay chưa đủ giữ gìn nhau !
lắng xuống đi
nhìn lại những hư hao
sân vạ thọ nhà ai
vàng khoé mắt...

thy an

viết lại-hè 2017

www.vietnamvanhien.net